

#2 Maj 2026 | 81. årgang

Stud. Jur.

MAGASIN TIL JURASTUDERENDE
OG ANSATTE VED JURA - KU

Højesteretspræsident
Jens Peter Christensen
“Der er kæmpe
tillid til Højesteret”

DISPENSATIONSBANK
Al den hjælp du kan få!

Sprudlende foreningsliv
**ANMELDelse AF
JURAREVYEN**

Trine Baumbach:
**EN OPFORDRING
TIL DE STUDERENDE**

1903
JURIDISK
DISKUSSIONSKLUB

Jens Peter Christensen:

FORDYBELSE, FEST og et uundgåeligt FARVEL

SKREVET AF *Luna Bjørnlund Sørensen*

ILLUSTRATION AF *Karoliine Ader Østergaard*

Højesteretspræsident **Jens Peter Christensen** har siden 2006 været med til at træffe principielle afgørelser ved landets højeste domstol. Til november fylder han de famøse 70 år og må forlade embedet.

Stud.Jur. har talt med Jens Peter om hans vej til Højesteret og om hvilken udvikling, han har oplevet i retten i sine år som dommer.

“**JEG STARTEDE MED AT VILLE VÆRE LÆGE, MEN SÅ GIK DER TRE DAGE, OG SÅ FANDT JEG UD AF, AT JEG IKKE KUNNE TÅLE AT SE BLOD”**

JEG MØDER JENS PETER på hans 100 kvadratmeter store kontor i Højesteret. Kontoret er indrettet i guldalderstil med portrætmalerier af gamle højesteretsdommere hængende på de pastelgule vægge. Der er store vinduer og 7 meter højt til loftet. I hans bogreol har han både egne bøger, sagsbunker og karikaturtegninger. På skrivebordslampen sidder en grøn træpapegøje med gule fjer.

Sabbatårsforvirring

Det lå ikke fra starten af Jens Peters karriere i kortene, at han skulle blive højesteretsdommer. Faktisk syntes han, jura virkede "dødkedeligt".

Jens Peter måtte prøve et par uddannelser, inden han fandt én, der var noget for ham. "Jeg startede med at ville være læge, men så gik der tre dage, og så fandt jeg ud af, at jeg ikke kunne tåle at se blod", fortæller han. "Så var det ovre med det". Dernæst startede han på et økonomistudium, men droppede ud efter et år. "Bag efter var jeg lærervikar og gik rundt og vidste ikke, hvad jeg skulle". Tredje forsøg skulle vise sig at være lykkens gang: Statskundskab! "Det handler jo om alting", fortæller Jens Peter med et stort smil. "Politik, historie, sociologi, økonomi, statistik...". Han deltog aktivt til undervisningen, og så cyklede han direkte hjem. Han roede

nemlig kaproning, og her var han kompetitiv og ville dygtiggøre sig. Det mindset skulle vise sig at blive afgørende for ham senere i livet.

Jens Peter ville ikke læse jura

Undervisning har spillet en stor rolle i Jens Peters liv. Efter statskundskab blev han tilbudt et job som underviser i statsret og forvaltningsret; fag han havde stiftet bekendtskab med under studiet. Men han var jo ikke jurist! Jeg spørger ham lettere forundret, hvordan man bliver tilbudt et job som underviser på jurastudiet uden selv at have læst på jurastudiet. "Når man er tilstrækkelig genial", gætter han med

et skævt smil. Hans kolleger foreslog, at han dog nok burde læse jura "så han ikke ville blive drillet". Det var Jens Peter ikke meget for. "Jura er åndssvagt, det gider jeg ikke", havde han dengang tænkt. Men han gjorde det alligevel. Han kom dog ikke til en eneste undervisningstime. "Jeg købte bøgerne, satte mig ned og så startede jeg fra en ende af", fortæller han. "2170 timer. Så var jeg jurist".

Fordybelse, formidling og fælleskøkken

Jens Peter blev lektor og dernæst professor i offentlig ret ved Aarhus Universitet og var samtidig undervisningsassistent og ekstern →

lektor ved Københavns Universitet. Han nød at formidle til de studerende. Derudover var han også, inden han blev dommer, bl.a. fuldmægtig i Københavns Kommune og assisterende ministersekretær i Undervisningsministeriet. Jeg spørger ind til, hvad der har været bestemmende for retningen i hans arbejdsliv. "Jeg kan godt lide at sætte mig ind i ting", forklarer han. "Og jeg kan godt lide at være i selskab med mig selv. Hvis man virkelig skal sætte sig ind i noget, skal man kunne holde sit eget selskab ud". Det mener han også er en vigtig kvalitet som dommer. Han sammenligner dommerjobbet med at bo på kollegie: man skal både kunne holde ud at være på sit værelse, men også at mødes med de andre til livlig debat i fælleskøkkenet.

Jens Peter tager i retten

Første gang, Jens Peter så en retssal, var i 1999, da han havde sin første dag som konstitueret landsdommer i Vestre Landsret. "Jeg havde aldrig været i en retssal før. Så det var lidt sjovt". Hans første dag gik ikke helt som planlagt. "Jeg skulle ind ad døren først. Og så hang mit ærme fast i dørhåndtaget", fortæller han grinende. "Da der så var kaffepause, så havde jeg fået kappen kørt ind i hjulene på min stol, så da jeg rejste mig op, fulgte stolen med". Jens Peter syntes sagerne var udfordrende. "Lige når man tager en ny sag, så tænker man: det her forstår jeg ingenting af". Her kom hans konkurrence-prægede baggrund til gavn. "Hvis man er en gammel konkurrenceroer som mig, så siger man bare, nu er jeg her, og det er der ikke noget at gøre ved. Nu må jeg bare gøre det ordentligt. Og jeg ville gerne have den bedst mulige bedømmelse. Så jeg arbejdede som en lille hest. Og så bliver det jo sjovt". Efter 9 måneder som konstitueret landsdommer blev Jens Peter bedømt 'særdeles kvalificeret' (den bedst mulige bedømmelse).

“JEG VILLE GERNE HAVE DEN BEDST MULIGE BEDØMMELSE. SÅ JEG ARBEJDEDE SOM EN LILLE HEST”

20 år i Højesteret

Jens Peter blev Højesteretsdommer i 2006 (dvs. året Twitter blev grundlagt! Jens Peter blev Højesteretsdommer, før der var iPhones!). "Jeg fortrød det med det samme", fortæller han om da han besluttede at søge job i Højesteret. Men han fik stillingen som dommer. Med tiden kom han til at holde af arbejdet, og siden da han har været en del af utallige vigtige afgørelser. Jens Peter har set både samfundet og Højesteret udvikle sig i løbet af sin tid iført dommerkappen.

Der er god stemning hos dommerne

I 2022 blev han af sine kolleger valgt som Højesteretspræsident efter Thomas Rørdam. Jeg spørger ind til kollegaskabet og stemningen blandt dommerne i Højesteret. Jens Peter ser glad ud ved spørgsmålet. "Der er super god stemning. Når vi kommer om morgenen, er der altid fest og ballade", fortæller han. "Stemningen er anderledes, end da jeg kom. Kulturen har ændret sig med tiden". Blandt de gamle Højesteretsdommere var relationen mere formel. Han drager paralleller til lærerne fra sin studietid. "Da jeg gik på universitetet, var der nogle af lærerne, der stadig sagde 'De' til os. Og de skældte os ud. Og sagde vi var nogle idioter". Den var ikke gået i dag, bliver vi enige om. "Det er en ny generation". Den gode stemning blandt dommerne muliggør også et godt professionelt samarbejde.

Jens Peter Christensen står foran billedvæggen i Højesteret, hvor der hænger portrætfotos af de forhenværende dommere. Senere i år bliver det hans tur til at få sit billede på væggen.

Det går den rigtige vej

Der er også på andre punkter sket en udvikling i dommergruppen fx med mangfoldigheden. "Indtil 1990 kom alle højesteretsdommere fra en karriere i Justitsministeriet", fortæller Jens Peter. Men så ændrede Højesteret rekrutteringen. Man ville også rekruttere blandt fx advokater og professorer. "Og den linje har vi fortsat. Det er godt at have folk med lidt forskellige baggrunde". Også i forhold til køn er

der sket en udvikling. "Flertallet af dommerne i byretten er kvinder nu. Det er cirka 50/50 i landsretten", forklarer Jens Peter. I Højesteret er der dog på nuværende tidspunkt kun fire kvindelige dommere. "Det er fordi, der ikke er nok kvinder, der søger", forklarer Jens Peter og henviser til en statistisk undersøgelse fra 1999 til nu. "Vi skal have dem til at søge. Vi har et rekrutteringsudvalg, der opfordrer dygtige kvinder til at søge". Man forsøger også at →

“STØRRE LIGESTILLING KOMMER OGSÅ I HØJE- STERET. DET SKER BARE LANGSOMMERE”

trække på erfaringer fra nabolande. ”Større ligestilling kommer også i Højesteret. Det sker bare langsommere. Men vi gør, hvad vi kan”.

Vi har (stadig) tillid til Højesteret

En ting, der derimod (heldigvis) ikke for nylig har ændret sig, er tilliden til retssystemet. Danmark blev igen i 2025 af World Justice Project kåret til det land globalt, hvor borgerne har den højeste grad af tillid til retssystemet. ”Sådan har det været i mange år. Vi plejer at ligge nummer et eller to”. Og tilliden er også høj til de muntre dommere. ”Der er kæmpe tillid til Højesteret”, siger Jens

Peter. Det oplever han også selv på flere måder fx ved borgernes tilgang til dommernes arbejde. Han henviser til et tilfælde for nylig, hvor direktøren for Kvinfor rettede kritik mod Højesteret, da der kun deltog mandlige dommere i sagen om journalisten Jes Dorph-Petersens erstatningskrav mod den advokat, der havde undersøgt, om Jes Dorph havde krænket to kvindelige praktikanter på TV2. "Direktøren for Kvinfor fik hele offentligheden imod sig. Hendes kritik af Højesteret mente alle var helt gal. De kaldte det "manglende respekt for Højesteret", og jeg ved ikke hvad", fortæller han. "Jeg sad og tænkte; rolig nu". Jens Peter så det som et eksempel på, at tilliden til og respekten for Højesteret er særdeles stor, og at ingen derfor bryder sig om usaglig kritik af dommerne.

Ske hvad der vil?

På grund af den pligtige afgangsalder for dommere, nærmer Jens Peters tid i Højesteret

sig enden. Jeg spørger ham, hvad fremtiden bringer. "Jeg ved det ikke", siger han. "Men jeg har jo altid fået tiden til at gå". Han siger, at han ikke er trist ved tanken om enden på sin tid i Højesteret. "Det er jo bare sådan, det er", siger han. Alligevel fornemmer jeg en vis vemodighed, da han perspektiverer situationen til Povl Dissings sang "25 minutter endnu" (hans generations svar på Nik&Jays "En dag tilbage"). Sangen handler om en mand, der afventer sin henrettelse. "De har rejst en galge på bakkens top. Der er 25 minutter endnu", synger Jens Peter hen over kaffen. Sangen tæller ned ét minut ad gangen. "Den dag, jeg går, bliver nok lidt underlig", siger han så. Vi taler om, hvordan hans sidste dag i retten skal forløbe. Han ved det ikke helt. Måske han burde hæve lidt penge på sin konto? Løbe nede og shoppe den bil han altid har tænkt på? Men lidt endnu er han stadig 69 år. Der er stadig et halvt års fest og fordybelse tilbage som dommer.

PS: Der bliver ikke nogen bil-shopping. For efter interviewet har det vist sig, at den bil, Jens Peter altid har tænkt på, købte han for 10 år siden. En BMW Z4. Så det er bare vind i håret, rockstar briller på!